

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoE/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411201190
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8411201190.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advocate s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX O., o vymoženie 1.838,27,- eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Er 174/2011-36 zo dňa 4. augusta 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Nestorom pod sp. zn.:EX 3237/2012 (pôvodne JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp.zn.: EX 2650/11) sa z a s t a v u j e.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 39 odsek 4, § 243f zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený spísal 2.2.2011 na exekútorskom úrade pôvodného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 1.838,27 eur priznanej právoplatným a vykonateľným rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn.: SR 12033/10 zo dňa 10.12.2010. 10.5.2011 súd prvej inštancie vydal vyššie uvedenému súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým v plnom rozsahu vyhovel jeho žiadosti. 21.3.2016 súdny exekútor postúpil súdu podanie oprávneného, ktoré bolo doručené exekútorskému úradu 03.03.2016 označené ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti“. Keďže dňa 23.12.2015 nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku, vykonaná zákonom č. 438/2015 Z.z. exekučný súd ustálil, že zákonom stanovená tridsaťdňová lehota na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie je lehotou procesnou a podľa ustanovenia § 121 c.s.p., ktoré upravuje počítanie lehôt na vykonanie procesného úkonu, uplnula dňa 22.01.2016. Predmetný úkon stačilo vykonať buď vo vzťahu k súdnemu exekútorovi alebo súdu. Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 29.01.2010 vyplýva, že povinný je v nej označený nielen svojim menom, priezviskom, rodným číslom a ďalšími údajmi, ako fyzická osoba nepodnikateľ, ale aj ako fyzická osoba podnikateľ, obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m. Súčasťou zmluvy o úvere je aj prehlásenie, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania. Zo zmluvy nevyplýva jednoznačne, že bola uzavretá s fyzickou osobou živnostníkom, keďže bola podpísaná len osobou

označenou ako fyzická osoba. Exekučný súd zastáva názor, že v priebehu exekúcie nebolo preukázané, že by pri uzatváraní zmluvy povinný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Aj napriek označeniu povinného ako podnikateľa s vyznačením, že ide o úver na výkon podnikania, exekučný súd túto skutočnosť nepovažoval za relevantnú pre určenie, že sa nejedná o spotrebiteľský úver, nakoľko primárne je označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ. V súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania povinného ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda oprávneného. V tomto prípade podľa exekučného súdu oprávnený svoju dôkaznú povinnosť v priebehu exekúcie nesplnil, preto súd konštatoval, že vymedzenie účelu poskytnutia úveru v konkrétnej veci v spojení s nedostatkom akýchkoľvek ďalších dôkazov zo strany oprávneného malo rovnaký dopad ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec.

4. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 243f odsek 1 Exekučného poriadku má len oprávnený - účastník exekučného konania, pričom túto povinnosť musí splniť v lehote do 30 dní odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok a niektoré zákony, t.j. do 22.01.2016, keďže tento zákon nadobudol účinnosť vyhlásením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 23.12.2015. Oprávnený si svoju povinnosť splnil podaním z 3.3.2016, čo jednoznačne nemožno považovať za riadne a včas. Vzhľadom na uvedené podľa 243f ods. 5 Exekučného poriadku ak oprávnený návrh a vykonanie exekúcie nedoplnil v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastavil.

5. Proti uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Žiadal súd, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že dňa 29.01.2010 uzavrel oprávnený s povinným zmluvu o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver na účel podnikania. Zmluvu teda nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Oprávnený trvá na tom, že povinný nijako nepreukázal skutočnosť, že v čase podpisu zmluvy o úvere mu patrilo postavenie spotrebiteľa. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG). Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04 publikovaný o.i. v Eliáš, K. a kol.: Občiansky zákoník. Veľký akademický komentár. 1.svazek. § 1-487. Praha, Linde 2008, s. 324, Selucká, M. Ochrana spotrebiteľa v súkromom práve. 1 .vydání. Praha: C.H.Beck 2008, s.54). Povinný v zmluve o úvere výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojim podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Ďalej oprávnený považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. V súlade s § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku mal súd v odôvodnení uznesenia stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

6. Oprávnený sa nestotožňuje s názorom konajúceho súdu vyjadrenom v odôvodnení rozhodnutia. Oprávnený poukazuje na skutočnosť, že predmetné exekučné konanie je vedené voči povinnému, ktorým je fyzická osoba oprávnená na podnikanie, pričom hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko povinný pri uzavretí úverovej zmluvy a vystavení zmenky vystupoval ako podnikateľ.

7. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol zmluvou o úvere zo dňa 29.01.2010, v ktorej je povinný označený nielen svojím menom, priezviskom, rodným číslom a ďalšími údajmi, teda ako fyzická osoba -nepodnikateľ. V zmluve o úvere je povinný označený aj ako fyzická osoba - podnikateľ, t.j. obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m. Súčasťou zmluvy je aj

prehlásenie, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatný a vykonateľný Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn.: SR 12033/10 zo dňa 10.12.2010, ktorým bol oprávnenému priznaný voči povinnému nárok zo zmenky. Dňa 02.02.2011 bola oprávneným spísaná zápisnica pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, ktorou sa spísal návrh na vykonanie exekúcie. Z obsahu tohto návrhu vyplýva, že jeho prílohou bol originál exekučného titulu, plnomocenstvo pre Advocate s.r.o., kópia zmluvy o úvere, zmenka a kolok. Dňa 23.02.2011 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej prílohu tvorila zápisnica spísaná pred súdnym exekútorom, exekučný titul, plnomocenstvo pre Advocate s.r.o., kolok a výpis z Obchodného registra. Dňa 10.05.2011 bolo Okresným súdom Kežmarok vydané poverenie na vymoženie 1.838,27,- Eur s príslušenstvom, zmenkový úrok 0,25% denne z dlžnej sumy od 24.07.2010 do zaplatenia a trovy exekúcie. Uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Er 174/2011-15 zo dňa 21.02.2012 bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. vylúčený z exekúcie vedenej na jeho Exekútorskom úrade pod sp. zn. Ex 2650/11. Dňa 03.08.2012 Okresný súd Kežmarok vydal poverenie č. XXXX XXXXXX súdnemu exekútorovi JUDr. Ivanovi Nestorovi, Exekútorský úrad so sídlom Haburská 49/A, Bratislava.

10. V podaní označenom ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f odsek 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti“ doručenom súdnemu exekútorovi dňa 03.03.2016 oprávnený uviedol, že v danom exekučnom konaní všetky rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od začiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná exekúcia a na podklade ktorého bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie. Skutočnosti týkajúce sa vzťahu s povinným sa stali predmetom dokazovania a strany sporu voči nim mali možnosť uplatňovať akékoľvek relevantné námietky. Exekučný titul bol v dôsledku takto riadne vedeného sporového konania vydaného okrem iného aj s prihliadnutím na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Písané skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným nespochybnil ani sám povinný podaním žaloby podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z.

11. Z obsahu spisu nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by v danej veci pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Taký vzťah je preto možné považovať za zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, t.j. spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a následne ho podriaďiť právnomu režimu, ktorý upravuje problematiku spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských vzťahov. V predmetnej veci bol povinný v zmluve o úvere identifikovaný okrem mena, priezviska, bydliska, rodného čísla a čísla občianskeho preukazu aj obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m, z čoho nie je jednoznačne zrejmé, že vo veci bola zmluva uzavretá s fyzickou osobou živnostníkom, keďže bola podpísaná osobou, označenou ako fyzická osoba.

12. Pokiaľ povinný nebol v zmluve označený jednoznačne len ako fyzická osoba-živnostník, ktorý konal pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, sú tak naplnené zákonné kritéria spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka. Tá má potom za následok, že aj v týchto vzťahoch je možné zastaviť exekúciu, pokiaľ sa konštatujú neprijateľné zmluvné podmienky.

13. Podľa ustanovenia § 39 odsek 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

14. Podľa ustanovenia § 243f odsek 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa odseku 4 ,ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Podľa odseku 5, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa odseku 6, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

15. Podľa § 44 odsek 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

16. Podľa § 57 odsek 1 písm. m/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

17. V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 odsek 4, § 44 odsek 2, § 57 písm. m/, § 58 odsek 5 a § 243f Exekučného poriadku.

18. Oprávnený teda bol povinný doplniť návrh do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V prípade ak tak oprávnený neučiní, pričom ide o zákonnú lehotu, ktorej zmeškanie súd nemôže odpustiť, súd postupom podľa ustanovenia § 243f odsek 5 Exekučného poriadku je povinný exekúciu zastaviť.

19. Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že sa súd nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a pôvodným zmenkovým veriteľom, a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom. Rozhodcovský súd mal za to, že Zmluvu o úvere, teda hlavný kauzálny vzťah, nie je možné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko povinný vystupuje ako živnostník, t.j. podnikateľ podľa § 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka.

20. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, že v priebehu exekúcie nebolo preukázané, že by povinný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Povinný je v zmluve o úvere označený primárne ako fyzická osoba.

21. Povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda dopĺňať návrh podľa § 243f Exekučného poriadku sa týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. V prípade každej exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, musí exekučný súd skúmať, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a ak áno, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Tento postup sa týka všetkých exekúcií na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Preto každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, musí v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a to i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Rovnako v už prebiehajúcich

exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie.

22. Výklad, ktorý odvolateľ podáva, je podľa názoru odvolacieho súdu prísne formalistický, ktorý nezohľadňuje účel zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým bol novelizovaný Exekučný poriadok. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 odsek 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

23. Na záver odvolací súd poukazuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, kde sťažovateľom bol práve oprávnený a to na uznesenie sp. zn. I. ÚS 539/2016-38 zo dňa 14.09.2016, sp. zn. III. ÚS 778/2016-48 zo dňa 08.11.2016, sp. zn. II. ÚS 799/2016-8 zo dňa 27.10.2016, sp. zn. II. ÚS 780/2016-41 zo dňa 14.12.2016, uznesenie III. ÚS 849/2016-8, z ktorých vyplýva, že vyššie uvedená argumentácia prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu nepopiera podstatu a zmysel použitých zákonných ustanovení (§ 39 odsek 4 a § 243f Exekučného poriadku).

24. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 C.s.p..

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že povinnému, ktorý by mal mať s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).